

V Praze dne: 9. 5. 2018
Č. j.: 057735/2018/KUSK
Spisová značka: SZ 084615/2017/KUSK ÚSŘ/Gr
Vyřizuje: Bc. Gregor / 257 280 823

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl takto:

I. podle ustanovení § 90 odst. 1 správního řádu:

Odvolání, které dne 2. 5. 2017 podal Petr Lukáš, Bohumila Kavky 93, Průhonice a další osoby uvedené na osmi listech A4 (částečně nečitelné) všichni jako veřejnost (dále jen „nepřípustní odvolatelé“), proti rozhodnutí č. j. 8812/2017-MURI/OSÚ/00029, spis. zn. 99187/2016/Ma ze dne 15. 3. 2017, které vydal Městský úřad Říčany, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), jímž bylo společnosti Domo Development, a.s., IČO 27397319, Nádražní 762/32, 150 00 Praha a společnosti Domo Development II s.r.o., IČO 28242122, Nádražní 762/32, 150 00 Praha, které obě zastupuje Ing. Josef Chmelka, IČO 10157000, Na Špitálce 1443/1, 160 00 Praha, rozhodnuto o změně umístění stavby „komunikace a inženýrské sítě Čestlice“ (dále jen „stavba“) na pozemku parc. č. 83/2, 83/9, 83/10, 83/11, 83/17, 83/26, 105/77, 332/1, 332/13, 332/50, 337/37, 337/38, 337/39, 337/42, 337/44, 337/45, 337/46, 337/49, 337/50, 337/51, 337/59, 337/60, 337/72, 337/75, 337/76, 337/77, 337/81, 338/1, 338/2, 339, 340, 341, 342/1, 342/2, 358/1, 361/2, 361/6, 364/1, 364/2, 366, 367/2, 367/3, 390/2, 390/4, 390/9, 390/10, 390/11, 390/13, 390/14, 391/1, 391/3, 391/4, 391/5, 391/6, 391/7, 392/1, 392/7, 392/17, 427/2, 436, 437/1, 437/4, 440, 449/1, 449/3, 470, 473, 496/2, 496/3, 496/5, 496/6, 496/7, 496/8, 496/9, 496/10, 496/11, 496/12, 496/13, 496/14, 496/15, 496/16, 496/20, 496/21, 496/25, 496/27 v katastrálním území Čestlice, parc. č. 614/3, 614/9, 643, 644/3, 679/1, 679/2, 680, 682/13, 682/45, 682/50, 682/51, 682/55, 682/67, 683/1, 959/131, 959/132, 959/141, 959/143 v katastrálním území Průhonice, **se jako nepřípustné zamítá.**

II. podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu:

a) odvolání, které dne 13. 4. 2017 podala obec Průhonice, IČO 00241563, Květnové náměstí 73, 252 43 Průhonice (dále též „odvolatelka 1“) a Spolek Krajina pro život (dále též spolek“), Růžová 388, 252 43 Průhonice (dále též „odvolatel 2“), proti rozhodnutí Městského úřadu Říčany, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 15. 3. 2017 č. j. 8812/2017-MURI/OSÚ/00029, spis. zn. 99187/2016/Ma,

z a m í t á a

b) rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 15. 3. 2017 č. j. 8812/2017-MURI/OSÚ/00029, spis. zn. 99187/2016/Ma, jímž bylo společnosti Domo Development, a.s., IČO 27397319, Nádražní 762/32, 150 00 Praha a společnosti Domo Development II s.r.o., IČO 28242122, Nádražní 762/32, 150 00 Praha, které obě zastupuje Ing. Josef Chmelka, IČO 10157000, Na Špitálce 1443/1, 160 00 Praha, rozhodnuto o změně umístění stavby „komunikace a inženýrské sítě Čestlice“ (dále jen „stavba“) na pozemku parc. č. na pozemku parc. č. 83/2, 83/9, 83/10, 83/11, 83/17, 83/26, 105/77, 332/1, 332/13, 332/50, 337/37, 337/38, 337/39, 337/42, 337/44, 337/45, 337/46, 337/49, 337/50, 337/51, 337/59, 337/60, 337/72, 337/75, 337/76, 337/77, 337/81, 338/1, 338/2, 339, 340, 341, 342/1, 342/2, 358/1, 361/2, 361/6, 364/1, 364/2, 366, 367/2, 367/3, 390/2, 390/4, 390/9, 390/10, 390/11, 390/13, 390/14, 391/1, 391/3, 391/4, 391/5, 391/6, 391/7, 392/1, 392/7, 392/17, 427/2, 436, 437/1, 437/4, 440, 449/1, 449/3, 470, 473, 496/2, 496/3, 496/5, 496/6, 496/7, 496/8, 496/9, 496/10, 496/11, 496/12, 496/13, 496/14, 496/15, 496/16, 496/20, 496/21, 496/25, 496/27 v katastrálním území Čestlice, parc. č. 614/3, 614/9, 643, 644/3, 679/1, 679/2, 680, 682/13, 682/45, 682/50, 682/51, 682/55, 682/67, 683/1, 959/131, 959/132, 959/141, 959/143 v katastrálním území Průhonice,

p o t v r z u j e .

O d ů v o d n ě n í

Stavební úřad vydal dne 15. 3. 2017 pod č. j. 8812/2017-MURI/OSÚ/00029, spis. zn. 99187/2016/Ma výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podala odvolání veřejnost, jejíž jménem jednal Petr Lukáš, Bohumila Kavky 93, Průhonice, a to bez jakéhokoli zplnomocnění. Zřejmě omylem jej pak stavební úřad uvádí v rozdělovníku napadeného rozhodnutí s uvedením „Spolek Krajina pro život a Petr Lukáš - doručení veřejnou vyhláškou“. Odvolání proti uvedenému rozhodnutí podaly také odvolatelé 1 a 2.

Nepřípustné odvolání:

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Odvolací správní orgán zjistil, že podání označené jako odvolání, nelze považovat za řádný opravný prostředek, neboť bylo podáno osobami, které nejsou účastníky řízení podle ustanovení § 27 správního řádu ani podle ustanovení § 85 stavebního zákona a je tedy nepřipustným odvoláním.

Hromadné odvolání osob, které se označují za „veřejnost“, bylo vyhodnoceno jako nepřipustné, neboť nebylo podáno osobami, kterým svědčí právo účastníků řízení. Například fyzická osoba Petr Lukáš, který byl označen za „zmocněnce veřejnosti“ nemá žádná vlastnická práva k rodinnému domu čp. 933 v Průhonicích, jehož adresu uvádí, nemůže být proto účastníkem řízení. Ve vydaném rozhodnutí stavební úřad vyhodnotil připomínky veřejností podle ustanovení § 92 odst. 1 stavebního zákona. Rozhodnutí o účastenství podle

ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu nelze vydat, pokud již bylo rozhodnuto ve věci samé. Z podání fyzických osob, konkrétně z podání doručeného na stavební úřad dne 1. 2. 2017 v průběhu řízení vyplývalo, že se považují za veřejnost a vybranou osobu označují za „zmocněnce veřejnosti“, přičemž dotčená veřejnost je termín používaný v ustanovení § 9c odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb.

Ze spisového materiálu a vývoje řízení vyplývá, že fyzické osoby označené jako „odvolatelé k odvolání proti rozhodnutí o změně umístění stavby komunikace a inženýrské sítě Čestlice č.j. 8812/2017-MURI/OSÚ/00029“ vystupovaly v řízení jako veřejnost a uplatnily připomínky podle ustanovení § 89 odst. 1 stavebního zákona, což je však neoprávněné k podání odvolání podle ustanovení § 81 správního řádu. Změnou existujícího územního rozhodnutí nemůže být veřejnost nijak dotčena na svých právech a povinnostech, a připomínky veřejnosti vyhodnotil stavební úřad v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 stavebního zákona. Tato odvolání proto jsou nepřipustná dle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu.

Odvolací správní orgán neshledal v postupu stavebního úřadu pochybení.

Odvolatelka 1:

Trvá na tom, že její požadavek, aby v textu územního rozhodnutí bylo uvedeno váhové omezení vozidel, je oprávněný. Jedná se pouze o přesnou specifikaci stavby v textu územního rozhodnutí, a proto požaduje uvést, že nově navrhovaná komunikace je pouze pro osobní motorovou dopravu do 3,5 t. Trvá na svém požadavku uvedeném ve stanovisku č.j. 17/0029/10. Pokud není možné povolit stavby jako celek, nesouhlasí s vydáním rozhodnutí o změně umístění stavby. Vyslovuje přesvědčení, že realizace napojení Komerční zóny Čestlice Jih z obou dálničních křižovatek, tj. z Exitu 8 i z Exitu 6 (prodloužením kolektoru) je pro fungování dopravy v oblasti zcela nezbytná, neboť slouží k lepší distribuci dopravních vztahů nejen do a z budoucí komerční zóny Čestlice Jih, ale též do a ze stávající komerční zóny a obce Čestlice, čímž dochází ke zklidnění dopravy v obci Průhonice, jak jasně vyplývá z dokumentu „Vyhodnocení vlivů změny č. 1 územního plánu Obce Čestlice tzv. „SEA“ ze srpna 2016“. Vybudování výjezdu do Říčanské ulice bez současného prodloužení kolektoru z Exitu 6 by bylo nesystémové a nefunkční.

K argumentaci, že stavební úřad nemůže být „arbitrem“ sporů mezi stranami plánovací smlouvy jakožto soukromoprávního dokumentu, namítá, že ustanovení plánovací smlouvy, která směřují k zajištění nezbytné dopravní a technické infrastruktury, potřebné pro realizaci záměru investora, mají veřejnoprávní charakter a stavební úřad je dle ustanovení § 88 stavebního zákona povinen uzavření takové smlouvy vyžadovat a technické podmínky z ní vyplývající uvést do výroku rozhodnutí. Budovaná veřejná infrastruktura musí mít takové parametry, aby splňovala možnosti realizace a napojení záměru investora, ale současně aby nevyvolávala nadbytečnou zátěž na okolí po stránce zhoršení životního prostředí. Požadavek na zpracování kapacitního posouzení křižovatky ulice Říčanské/Průhonické s ulicí Obchodní se započítáním nárůstu intenzit dopravy po naplnění celého investičního záměru komerční zóny Čestlice Jih je oprávněný. Kapacita této křižovatky nebyla dosud odborně posuzována a bez tohoto posouzení není možné napojit na Říčanskou novou komunikaci z obchodní zóny Čestlice - Jih. Navýšení dopravy na ulici Říčanské/Průhonické bude mít bezprostřední dopad na dopravní zátěž v obci Průhonice a z výše uvedeného kapacitního posouzení předmětné křižovatky lze odpovědět na otázku, zda tento dopad bude přiměřený a nepovede k dopravním zácpám v centru Průhonic. K argumentaci

stavebního úřadu, že se k záměru změny ÚR kladně vyjádřily dotčené orgány na úseku dopravy a že nemůže od žadatele požadovat dodatečné podklady, nevyplyvající z právních předpisů, obec Průhonice uvádí, že otázky postupného navyšování intenzity dopravy zřejmě vůbec nebyly předmětem zkoumání dopravně správních orgánů. Na základě námítky obce Průhonice v této věci měl správní orgán vydávající rozhodnutí - stavební úřad - v souladu s ustanovením § 13 a § 8 odst. 2 správního řádu dožádat příslušné orgány o vydání stanoviska v této věci. Dále projektová dokumentace navrhuje v těsné blízkosti ul. Říčanská/Průhonická stavbu protihlukové clony Říčanská, která se skládá ze zemního valu a protihlukové stěny. Protihluková stěna zůstává nezměněna. Stavební úřad však nevzal v úvahu, že navrhovanou změnou dochází k zásahu do zemního valu a to tak, že do jeho svahu je navrhována opěrná zeď. To může mít zásadní vliv na stabilitu celé stavby protihlukové clony. Obec Průhonice jako budoucí vlastník protihlukové clony má oprávněný požadavek na doplnění projektové dokumentace. Dále je důležité specifikovat stavbu vzhledem k dotčeným pozemkům. Proto trvá na svém požadavku na doplnění projektové dokumentace. Odvolává se také přímo proti stanovisku Krajského úřadu Středočeského kraje č.j. 005089/2016/KUSK. Nesouhlasí s názorem Krajského úřadu Středočeského kraje, že se jedná o nevýznamnou změnu.

Odvolatel 2:

Má za to, že podmínky pro změnu územního rozhodnutí nejsou splněny a obsáhle cituje podmínky z ustanovení § 94 odst. 1 stavebního zákona a dále z Komentáře literatury, Malý S.: Stavební zákon - Komentář, Wolters Kluwer, Praha 2013, 2. aktualizované vydání podle právního stavu k 1. 1. 2013. V návaznosti pak tvrdí (§ 94 SZ), že ani jedna z podmínek nebyla splněna. Poukazuje na to, že je stavební úřad povinen pořídit kopii dokumentace zástupci odvolatele. Zástupce odvolatele byl nahlížen do spisu dne 13. 4. 2017. Stavební úřad jej odmítl v rozporu se správním řádem nechat nahlížen do spisu (konkrétně poskytnout kopie dokumentace stavby, vybraná závazná stanoviska a vyjádření, atd.) s odůvodněním doklady a projektová dokumentace, kterou požadujete zaslat, byly podkladem pro vydání rozhodnutí, a dle oznámení o zahájení řízení lhůta k podání námitek a k nahlížení do spisu je stanovena do doby vydání rozhodnutí tj. již uplynula. Rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce dne 30. 3. 2017. Odvolatel proto trvá na tom, že byl oprávněn nahlížen do spisu i po vydání nepravomocného rozhodnutí. Odvolatel dále tvrdí, že odmítnutím nahlížení do spisu bylo vážně zasaženo do jeho práv, protože neměl možnost prostudovat podklady napadeného rozhodnutí a uplatnit tyto poznatky v podaném odvolání. Stavební úřad dle názoru odvolatele porušil ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu. Následně odvolatel pokračuje, že změna územního rozhodnutí měla podléhat nejméně zjišťovacímu řízení v procesu posuzování vlivů na životní prostředí, proto považuje za nesprávné vyjádření k podkladům záměru Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 2. 2. 2016, č.j. 005089/2016/KUSK, sp.zn.: SZ_005089/2016/KUSK, ve kterém se bez jakéhokoli bližšího odůvodnění uvádí, že „podmínky závěru zjišťovacího řízení byly zohledněny. Na základě předložených podkladů sdělujeme, že se jedná o nevýznamnou změnu realizace záměru. Záměr nevyžaduje opětovné provedení zjišťovacího řízení dle ustanovení § 7 citovaného zákona.“ Podle názoru odvolatele je toto stanovisko dotčeného orgánu na úseku posuzování vlivů na životní prostředí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Za zcela zásadní problém a porušení zákona o posuzování vlivů na životní prostředí odvolatel považuje žadatelem aplikovaný a úřady dosud akceptovaný postup ve vztahu k hodnocení vlivů na životní prostředí.

Nezákonnost postupu spatřuje odvolatel v tom, že si žadatel nechává schválit svoje záměry v té podobě a rozsahu, ve které předpokládá nejmenší odpor a v druhém kroku buď požaduje změny směrem ke skutečně zamýšlenému stavu, nebo další navazující záměry. To je případ jak zde požadovaného napojení komunikace na ul. Říčanská, tak i celé tzv. „Komerční zóny Čestlice jih“. Stavební projekt „Komerční zóny Čestlice jih“ je posuzován a schvalován po částech v rozporu se směrnicí EIA, zákonem i podmínkou závěru zjišťovacího řízení („V případě navazujících záměrů v lokalitě zhodnotit záměry v kumulaci vlivů jako celku. “). Z hlediska urbanistického, architektonického i z hlediska příznivého rozvoje obce by měl být nejprve předložen a odsouhlasen návrh na celkové nové využití území. Teprve na základě tohoto by pro celé území měla proběhnout další příprava, do níž spadá mj. i proces posuzování vlivů na životní prostředí. Pro koncepční postup v území jsou vytvořeny ideální podmínky - celistvost, jasné vymezení mezi komunikacemi a možnost výstavby tzv. „na zelené louce“. Jednotlivé stavby v zóně navíc nejsou schopné samostatné existence a samostatného provozu - obchodní domy nemohou fungovat bez komunikací a bez infrastruktury a tato naopak postrádá smyslu bez prodejen. V rámci celkového využití může být samozřejmě stanovena i etapizace. Místo koncepčního způsobu však žadatel postupuje ve smyslu tzv. „salámové metody“. Jak je patrné z Informačního systému EIA, na základě zjišťovacího řízení podle ustanovení § 7 zákona č. 100/2001 Sb. dospěl příslušný úřad k závěru (88208/2009/KUSK/OŽP-Bla), že záměr „Komerční zóna Čestlice jih (lokalizována na území obce Čestlice ležícím jižně od dálnice D1 mezi 6-8 km a ohraničena dálnicí D1 mezi exity E6 a E8 a okrajem Průhonic)“ bude dále posuzován podle citovaného zákona. Rozpor s územně plánovací dokumentací odvolatel spatřuje v tom, že dle územního plánu obce Čestlice není s výjezdem na ulici Říčanská uvažováno a změna stavby je umístěna na ploše ZO (zelen ochranná a izolační), kde je pouze jako přípustná funkce uvedeno využití pro liniové stavby sítí technického vybavení a liniové stavby nezbytných pozemních komunikací, a v ploše WT3 (plocha pro technickou infrastrukturu). Odvolatel tvrdí, že žadatel nedoložil, že se jedná o nezbytnou pozemní komunikaci. Nezbytností komunikace se ve vydaném rozhodnutí nezabýval ani stavební úřad. Pokud by byla bývala nezbytná, logicky by o ní investor žádal již před vydáním původního územního rozhodnutí, protože by se bez ní neobešel. Stavební úřad na str. 4 svého rozhodnutí uvádí: „Umístění stavby je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací, neboť je změna stavby umístěna na ploše ZO (zelen ochranná a izolační), kde je přípustná funkce pro liniové stavby sítí technického vybavení a liniové stavby nezbytných pozemních komunikací, a v ploše WT3 (plocha pro technickou infrastrukturu).“ Odvolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když se stavební úřad vůbec nevypořádává se skutečností, zda se jedná o komunikaci skutečně nezbytnou. V lokalitě nesmí být překročeno únosné zatížení území a do nadlimitně zatíženého území nelze novou zatěžující funkci bez dalších kompenzačních opatření vůbec umisťovat. U nových záměrů (i jejich změn) je nutno zcela nekompromisně trvat na dodržení a nepřekračování imisních limitů a hlukové zátěže, případně dalšího působení na okolí nad míru stanovenou právními předpisy, a to v kontextu již existujícího pozadí antropogenního původu. V českém právním řádu není právní opora pro to, aby byl odsouhlasen, umístěn a povolen záměr, u něhož je již od počátku spolehlivě dokumentováno, že spolu s již existujícím antropogenním zátěžovým pozadím v lokalitě překročí závazné limity nebo jejich již existující překračování dále zvýší. Z pohledu odvolatele 2 nelze posuzovat změny na předmětné páteřní komunikaci KZ Čestlice jih odděleně od vlivů, které bude mít na životní prostředí objem osobní automobilové dopravy na této komunikaci. Z toho titulu pak není možné posuzovat pouze komunikaci

jako takovou, nýbrž i všechny zásadní změny v celém projektu zóny, které mají podstatný dopad na objem dopravy na inkriminované komunikaci. V důsledku častých změn v tomto záměru není celkový objem dopravy odvolateli znám. Krajská hygienická stanice ve svém souhlasném závazném stanovisku č.j. KHSSC 1172/2016, sp. zn. S-HSHMP 1172/2016 ze dne 8. 1. 2016 (příloha 4) se s hlukovou zátěží vůbec nevypořádává. Závazné stanovisko není podloženo podrobným zkoumáním aktuálního hlukového pozadí, přestože jde o lokalitu vysoce nadlimitně zatíženou provozem na pozemních komunikacích (D1, Říčanská), nezvažuje současné intenzity dopravy ani předpokládaný vývoj dopravy po realizaci všech záměrů předpokládaných v území (Komerční zóna Čestlice Jih). Dotčený orgán výše uvedené souvislosti vůbec nezvažoval, podle všeho ani neznal skutečné aktuální hlukové zatížení v lokalitě a zjevně nevycházel z žádné aktuální hlukové studie nebo jiného odborného podkladu. Mimo to se vůbec nezabývá celkovou zátěží území a vlivem realizace záměru (vzduchotechnika a související vnitroareálová doprava) na zdraví dlouhodobých rezidentů žijících v okolí stavebního záměru. Závazné stanovisko krajské hygienické stanice je navíc neaktuální, protože bylo vydáno před schválením změny č. 1 územního plánu Čestlice, která rozšiřuje komerční zónu Čestlice o další velmi rozsáhlé území, které bude znamenat další nárůst dopravy na komunikaci řešené napadeným rozhodnutím. Odvolatel proto tvrdí, že závazné stanovisko je nedostatečně odůvodněné, v rozporu se zásadou materiální pravdy a se zákonem, chybí podklady informující přesvědčivě o aktuálním stávajícím hlukovém zatížení lokality, tedy hluková studie. Není tedy bezpečně zjištěno, zda již nedošlo k překročení únosného hlukového zatížení nebo zda k němu nedojde provozem a užíváním předmětné změny stavby, případně obou fází záměru. Dotčený orgán měl hlukovou studii požadovat, aby dostál svým povinnostem při ochraně svěřeného veřejného zájmu a aby bylo rozhodováno v souladu se zásadou materiální pravdy. Stanovisko orgánu ochrany ovzduší k napadenému rozhodnutí nebylo stavebním úřadem odvolateli zpřístupněno z důvodu odmítnutí nahlížení do spisu. Odvolatel nicméně tvrdí, že v dnešní situaci překročení limitů znečištění ovzduší nelze povolit připojení dalších výjezdů na ulici Říčanská a/nebo přivádění další dopravy do její blízkosti, což by vedlo k rozporu s výše uvedenou judikaturou i požadavky zákonů k dalšímu překročení zákonných limitů. V průběhu územního řízení nebylo prokázáno, že předmětná stavba (ne)může negativním způsobem ovlivnit kvalitu ovzduší a hlukovou zátěž v dotčeném území, resp. zhoršení životního prostředí stávajících obyvatel, a to zejména v souvislosti se zhoršením dopravní situace v lokalitě, navedením další dopravy na ulici Říčanská nebo do její blízkosti. Dále odvolatel opětovně napadá překročení hygienických limitů, které je zřejmé z Vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 1 územního plánu Čestlice.

Stavební úřad vyrozuměl podle ustanovení § 86 odst. 2 správního řádu ostatní účastníky řízení o podaném odvolání a umožnil jim k podanému odvolání se vyjádřit. Této možnosti využila obec Čestlice, Jakub Andrlé, zástupce žadatele, kterého na podkladě plné moci zplnomocnil jako třetí osobu Ing. Josef Chmelka. Následně předložil stavební úřad odvolání se souvisejícím spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Podle ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Odvoláním lze podle ustanovení § 82 odst. 1 správního řádu napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Rozhodnutí stavebního úřadu je správním rozhodnutím, proti kterému se lze odvolat. Odvolatel byl

účastníkem řízení ve věci, odvolání je tedy přípustné. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě. Podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolatelce 1 doručeno dne 31. 3. 2017, odvolání bylo u správního orgánu podáno dne 13. 4. 2017. Odvolateli 2 bylo rozhodnutí doručeno veřejnou vyhláškou dne 18. 4. 2017 odvolání bylo u správního orgánu podáno dne 25. 4. 2017. Odvolání jsou proto včasná.

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu a nezjistil v postupu stavebního úřadu ani v napadeném rozhodnutí vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení nebo změnu.

Odvolací správní orgán shora uvedená odvolání posoudil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že z odvolání odvolatelů 1 a 2 jednoznačně plyne, že závažnou újmu uvedení odvolatelé spatřují v očekávaném enormním nárůstu dopravy a s tím související hlukové zátěže a obtěžování spaliny projíždějících vozidel, když poukazují na vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 1 územního plánu obce Čestlice na životní prostředí. Nelze tedy očekávat, že k zprovoznění záměrů v komerční zóně by došlo najednou. Naopak jednotlivé záměry (funkční celky) budou hodnoceny a případně i povolovány postupně, tvrzení odvolatelů 1 a 2 o zatížení vyvolané dopravou tudíž bude narůstat pouze postupně a nepředstavuje tak nastiňovanou hrozbu. Je třeba také konstatovat, že odvolatelé 1 a 2 netvrdí, že by již byla vydána územní rozhodnutí nebo stavební povolení na některý z areálů, jež mají být nyní umisťovanou komunikací obsluhovány. Přitom dopravu nebude generovat sama komunikace, ale teprve komerční areály, které mají být vybudovány kolem ní. Předmětné řízení se týká dopravního propojení lokality s komunikací III/0039, s výjezdem směrem na Čestlice, čímž nebude navýšena doprava do Průhonic. Omezení pouze pro osobní dopravu a dopravní značení je plně v kompetenci příslušných silničních správních úřadů - MěÚ v Říčanech, odboru správních agend a dopravy a Policie ČR DI, v jimi předložených stanoviscích nebylo uvedeno žádné omezení, rovněž zpracování kapacitního posouzení křižovatky nebylo příslušnými orgány požadováno. Lokalita je platnou územně plánovací dokumentací určena pro zástavbu komerčními stavbami. K námitce stability protihlukové stěny lze konstatovat, že změna územního rozhodnutí řeší změnu umístění části stavby, jak stavební úřad uvádí, nikoli provedení, při jakémkoli zásahu do staveb musí být zajištěna stabilita a bezpečnost i staveb sousedících.

Rozšířeněji lze tak uvést, že nyní projednávaná stavba byla předmětem projednání ve zjišťovacím řízení „Vybudování infrastruktury v katastrálním území Čestlice“ zakončeném v roce 2013 pod č.j. 173133/2012/KUSK se závěrem, že nebude posuzováno. Tehdy měla dotčená veřejnost ze zákona danou příležitost se vyjádřit, čehož nevyužila. Jedná se o jednosměrné propojení primární místní komunikace až k ulici Říčanská, kdy je zamezena možnost případného odbočení vlevo ve směru do centra Průhonic osazením nízké podélné dělicí bariéry podél přípojovacího pruhu na silnici III/0039 Říčanská.

Stavební úřad je vázán zásadou zákonnosti a zmocněními danými zákonem, proto požadavek na určení nejvyšší přípustné tonáže vozidel na místní komunikaci pomocí výroku územního rozhodnutí je bezdůvodný a nepřijatelný. Stavební úřad může uplatňovat svou pravomoc jen podle zákona dle ustanovení § 2 odst. 2 správního řádu. Stavební úřad není jako silniční správní úřad oprávněn rozhodovat o umístění dopravních značení a nejvyšší přípustné tonáži místní komunikace, neboť by překročil svou pravomoc. Nic nebrání obci pomocí opatření obecné povahy (místní úpravy provozu) stanovit omezení tonáže pojezdících vozidel. Stavební úřad nemůže výrokem územního rozhodnutí rozhodovat o dopravním značení.

Požadavek obce koordinovat stavbu s prodloužením kolektoru Exitu 6 z dálnice D1, tj. zohlednit obsah plánovací smlouvy mezi stavebníkem a obcí, požaduje po stavebním úřadu, aby zasahoval do soukromoprávních vztahů mezi obcí a stavebníkem založených uzavřenou plánovací smlouvou. Z pohledu stavebního zákona změna existujícího územního rozhodnutí sp.zn. 112889/2014/Ma, č.j. 1879/2015-MURI/OSÚ/00029 ze dne 26. 1. 2015 neklade takové požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, aby jej nebylo bez vybudování příslušných nových staveb a zařízení nebo úpravy stávajících realizovat. Záměr změny územního rozhodnutí má za cíl posílit existující komunikační propojení a zlepšit plynulost dopravy v pohybu, která je vedena na obec Čestlice, nikoli do obce Průhonice. Územně plánovací smlouva není zákonem nastavena jako vymahatelný limit výstavby v území, ale instrument k zajištění spoluúčasti na financování a vybudování veřejné infrastruktury jako předpokladu pro veřejnoprávní rozhodování v rámci vydávání regulačních plánů na žádost a v územním řízení o umístění staveb. Také nutno podotknout, že odvolací námitka neodkazuje na žádné konkrétní ustanovení územně plánovací smlouvy, která měla být údajně porušena.

Odkaz na změnu č. 1 územního plánu obce Čestlice a její SEA se na předmětný záměr nijak nevztahuje, námitka je nedůvodná.

Požadavek obce na dožádání stanoviska orgánu posuzování vlivů na životní prostředí podle ustanovení § 13 správního řádu není důvodný, neboť spis obsahuje vyjádření Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 2. 2. 2016 č.j. 005089/2016/KUSk, kde se uvádí, že „...se jedná o nevýznamnou změnu realizace záměru“, záměr proto nevyžaduje opětovné provedení zjišťovacího řízení dle ustanovení § 7 zákona EIA. Není tak důvod vyžadovat nové vyjádření orgánu EIA.

Požadavek obce Průhonice na zpracování dopravní studie pro dopravu v pohybu na křižovatce Průhonická/Obchodní není dostatečně odůvodněn, křižovatka se nachází v obvodu obce Čestlice, která se záměrem souhlasí (viz. její vyjádření k odvolání ze dne 22. 5. 2017 ve spise) a naopak označuje ve svém vyjádření vyvolanou dopravu za minimální. Podle dokumentace pro územní řízení jde o jednosměrné propojení primární místní komunikace až k ulici Říčanská, kdy je zamezena možnost případného odbočení vlevo ve směru do centra Průhonic osazením nízké podélné dělicí bariéry podél připojovacího pruhu na silnici III/0039 Říčanská. K zadání dopravní studie chybí vstupní parametry, kapacity dopravy vyvolané konkrétními dopravními záměry v komerční zóně, protože žádný z objektů v zóně dosud nestojí a není v provozu. Stavební úřad vychází z vyjádření Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne

2. 2. 2016 č.j. 005089/2016/KUSK, který označil projednávanou změnu již umístěné komunikace za „nevýznamnou změnu realizace záměru“ a žádnou dopravní studii nepožadoval.

Žádný právní předpis nevyžaduje, aby si stavební úřad vyžadoval stanoviska dotčených orgánů k četnosti dopravy a navýšení její intenzity, protože je stavebník spolu se svým návrhem předkládá stanoviska dotčených orgánů – v tomto případě MěÚ v Říčanech, odboru správních agend a dopravy ze dne 21. 3. 2016 č.j. 15917/2016-MURI OSAD a stanovisko Policie ČR ze dne 24. 3. 2016 č.j. KRPS-78803-2/č.-2016-011406. Obec Průhonice proti obsahu stanovisek dotčených orgánů, z jakých vychází stavební úřad, nic nenamítá. V územním řízení pro stavbu místní komunikace je podle ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) zákona o pozemních komunikacích dotčeným orgánem příslušným k uplatnění stanoviska k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci Policie České republiky.

Statické zajištění a základové poměry stavby protihlukové stěny a její stability je předmětem stavebního řízení této konkrétní stavby, nikoli územního řízení.

Požadavek odvolacího přezkumu vyjádření Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 2. 2. 2016 č.j. 005089/2016/KUSK, podle ustanovení § 149 správního řádu není přípustný, protože vyjádření Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, není závazným stanoviskem a nelze se proti němu odvolat ve smyslu ustanovení § 149 správního řádu. Záměr stavby byl posouzen podle přílohy č. 1 zákona EIA v kategorii II bodu 9.1 „*Novostavby, rozšiřování a přeložky silnic všech tříd a místních komunikací I. a II. Třídy*“.

Námítka týkající se zajištění nemožnosti odbočení z nově umístěné komunikace ve směru do Průhonic byla v řízení stavebním úřadem vypořádána, a směrovost dopravy z komerční zóny je vedena směrem na obec Čestlice. Obec je účastníkem územního řízení podle ustanovení § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, její vyjádření nemusí být uvedeno v seznamu vyjádření a stanovisek dotčených orgánů. Podle ustanovení § 89 odst. 4 stavebního zákona platí, že obec uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Stavební zákon stanoví, že k námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.

K obsahu odvolání spolku Krajina pro život lze odkázat na rozhodnutí č.j. SZ 153941/2017/KUSK ÚŠŘ/EMB, které vydal krajský úřad u odvolání stejného spolku. Z usnesení Ústavního soudu sp.zn. IV.ÚS 1098/18 z 24.4. 2018 i rozsudku NSS 7 As 303/2016 – 42 z 5.10. 2017 shodně vyplývá, že před novelou provedenou zákonem č. 225/2017 měly spolky nárok na účast v územních a stavebních řízeních pouze tehdy, pokud došlo k dotčení zájmů v ustanovení § 1 - 3 tohoto zákona č. 114/1992 Sb. Skutečnost, že environmentálními spolkům je umožněno aktivně se zúčastnit řízení a postupů podle stavebního zákona, neznamená, že mohou v kterékoli fázi povolování výstavby vznášet jakékoli námitky, bez ohledu na předmět daného řízení či postup. Environmentálními spolkům přísluší námitky, které se týkají jimi hájených veřejných zájmů.

Na základě shora uvedeného odvolací správní orgán konstatuje, že spolky mohou jako účastníci řízení dle ustanovení § 27 odst. 3 správního zákona hájit jen takové zájmy, které jim byly svěřeny zvláštním zákonem, v tomto případě zákonem o ochraně přírody a krajiny, a to pouze v rozsahu stanoveném v ustanovení § 1 - § 3

téhož zákona. Pokud vznesou námitky vybočující z tohoto okruhu jejich zájmů, nejsou již v postavení účastníka řízení a jejich námitky a odvolací důvody jsou nepřipustné.

Z tohoto důvodu je ponejprv důležité položit si otázku, které odvolací důvody jsou v souladu se zájmy odvolatele, které mu byly svěřeny na základě zákona. Odvolací správní orgán se v tomto smyslu ztotožnil s názorem uvedeným ve vyjádření žadatele, stavebníka, který podrobně odůvodnil důvody, které ho vedly k domněnce, že dané odvolací důvody jsou nepřipustné, tj. že odvolateli, jakožto spolku chránícího zájmy mu svěřené, uvedené v ustanoveních § 1 - § 3 zákona o ochraně přírody a krajiny nepřísluší odvolávat se do důvodů stavebníka, které ho vedly ke změně územního rozhodnutí a zda tento záměr splňuje podmínky ustanovení § 94 stavebního zákona, jakožto poukazovat na procesní práva účastníků řízení, stanovovat okruh účastníků řízení, poukazovat na nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu domnělého neodůvodnění, napadat stanoviska dotčených orgánů, a to z hlediska EIA, ZPF, ovzduší, udělení výjimek z ochrany chráněných druhů živočichů, komunikací a podmínek napojení, emise hluku, zátěže a spojování záměrů. Odvolací správní orgán konstatuje, že ani jedna tato námitka nespadá do okruhů zájmů, které má spolek chránit na základě uvedeného zákona a s přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem pak rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí a dále již nepřezkoumával napadené rozhodnutí postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu.

Z toho vyplývá, že odvolací důvody uplatněné spolkem Krajina pro život, jakými jsou nesplnění podmínek pro změny územního rozhodnutí dle ustanovení § 94 stavebního zákona, údajné chybějící posouzení EIA, zrušení změny územního plánu obce Čestlice č. 1, údajný rozpor stavby s územním plánem, nadlimitní zátěže hlukem nebo imisemi, nesoulad se Strategickým plánem obce Průhonice, rozporu stavby s požadavky na využívání území dle ustanovení § 20 vyhl. č. 501/2006 Sb., vadného doručování a označení účastníků řízení, není integrální součástí zájmů hájených podle ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny a tudíž se k nim nepřihlíží.

Co se týká účasti spolků (občanských sdružení) podle ustanovení § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále též „zákon“), nelze zákon vykládat natolik široce, že by se vztahoval na jakoukoliv složku životního prostředí, nýbrž toliko na složky životního prostředí chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny. Z uplatněných odvolacích bodů odvolatele spolku Krajina pro život proti rozhodnutí o změně územního rozhodnutí (vyřizováno pod č.j. 084615/2017) se zájmů zákona netýká žádný. Námitky spolku jsou mimoběžné se zájmy ochrany přírody a krajiny, které účastník - spolek může hájit. Spolkům, které odvozují svoji účast ve správním řízení z ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, přísluší hájit pouze zájmy chráněné tímto zákonem, taková ochrana může spočívat i v hájení jiných zájmů, je-li jejich spojitost se zájmy ochrany přírody a krajiny chráněnými zákonem o ochraně přírody a krajiny zjevná nebo vyplývá z podkladů, které má správní orgán k dispozici, případně pokud ji občanské sdružení prokáže. Z průběhu řízení a obsahu námitek odvolatele 2 se jeví, že odvolatel neprokázal svůj nárok na postavení účastníka správního řízení podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, resp. ustanovení § 27 odst. 3 správního řádu, jeho námitky se netýkají ochrany životního prostředí, přírody a krajiny podle jejich definice v zákonu č. 114/1992 Sb. Z uvedených důvodů u odvolatelů 1 a 2 lze tedy shrnout, že jejich tvrzení se jeví na základě dostupných podkladů jako silně zveličující a pravděpodobně postrádající reálný základ. Tvrzená „újma“ nemůže být vyvolána samotnou stavbou „komunikace a inženýrské sítě Čestlice“, kdy případné existující povolení výstavby

souvisejících komerčních areálů odvolatelé 1 a 2 netvrdí. Z tohoto hlediska tedy tvrzená hrozící „újma“ se jeví být tvrzením předčasným.“ Změna územního rozhodnutí byla na žádost stavebníka z důvodu zlepšení komunikačního napojení směrem do Čestlic. K námitce, že nebylo umožněno nahlédnout do spisu uvedenému občanskému sdružení a pořídit kopie bylo z předloženého spisového materiálu shledáno, že v rámci zahájeného řízení nikdo z účastníků řízení mimo zástupce obce Průhonice nenahlížel do spisu, tj. mohl nahlížet do spisu ještě před vydáním rozhodnutí. Po vydaném rozhodnutí se na stavební úřad dostavila osoba, která vystupovala jako zástupce spolku Krajina pro život, avšak neprokázala své oprávnění za spolek jednat. V rámci rovnosti účastníků řízení jí bylo proto sděleno, že nahlížení do spisu jí bude umožněno po prokázání oprávnění jednat za spolek, což však nebylo učiněno. Posouzení vlivů na životní prostředí danou změnou územního rozhodnutí bylo Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem životního prostředí, ve vyjádření č.j. 005089/2016/KUSK ze dne 2. 2. 2016 uvedeno, že podmínky závěru zjišťovacího řízení byly zohledněny, jedná se o nevýznamnou změnu realizace záměru. Záměr nevyžaduje opětovné provedení zjišťovacího řízení.

Odvolatel 1 se také „...odvolává přímo proti stanovisku Krajského úřadu Středočeského kraje č.j. 005089/2016/KUSK. Nesouhlasí s názorem Krajského úřadu Středočeského kraje, že se jedná o nevýznamnou změnu....“. Zde lze upřesnit, že se v daném případě nejedná o závazné stanovisko splňující ustanovení § 149 správního řádu, ale o vyjádření, které shora uvedenému ustanovení nepodléhá. Z obsahu odvolání by pro přezkum vyjádření (stanoviska) v případě požadavku nesplňovalo občanské sdružení, jelikož se to netýká jejich zájmů podle ustanovení § 1 – 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. Jeho zájem se netýká ani přezkumu stanoviska Krajské Hygienické stanice Středočeského kraje se sídlem v Praze č.j. KHSSC 1172/2016 ze dne 18. 1. 2016. Nicméně uvedené stanovisko odvolací správní orgán předložil i se spisovým materiálem k přezkoumání Ministerstvu zdravotnictví ČR, které dne 1. 2. 2018 pod č.j. MZDR 54346/2017-4/OVZ stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje potvrdilo. S tímto stanoviskem Ministerstva zdravotnictví ČR byli všichni účastníci řízení seznámeni a byla jim stanovena lhůta deseti dnů od doručení písemnosti odvolacího správního orgánu k podání námitek. Nikdo z účastníků této možnosti nevyužil.

Odvolací správní orgán stanovil okruh účastníků řízení shodně se stavebním úřadem. Účastníky řízení jsou: Domo Development II s.r.o., Domo Development, a.s., Ing. Josef Chmelka, obec Čestlice, obec Průhonice, Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, Pražská plynárenská Distribuce, a.s., člen koncernu Pražská plynárenská, a.s., ČEZ Distribuce, a.s., Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště Střední Čechy, ŘSD ČR majetková správa závodu Praha, Česká telekomunikační infrastruktura a.s., Spolek Krajina pro život, Městský úřad Říčany.

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům;

363, 365, 368, 440, 470, 337/38, 337/39, 337/41, 337/44, 337/45, 337/49, 337/50, 337/51, 337/71, 337/72, 361/2, 361/6, 364/1, 367/3, 369/6, 390/i, 390/15, 391/1, 391/2, 391/3, 391/4, 391/5, 391/6, 391/7, 392/7, 437/4, 441/2, 83/4 v katastrálním území Čestlice, 643, 644/3, 679/1, 679/2, 682/45, 682/50, 682/51, 682/55 v katastrálním území Průhonice.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán nezjistil žádné zásadní závady v postupu prvoinstančního orgánu v řízení ani v napadeném rozhodnutí, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Bc. Miroslav Gregor

odborný referent

otisk úředního razítka

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí.

- účastníci územního řízení uvedení v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona veřejnou vyhláškou

a dále Spolek Krajina pro život, Růžová č.p. 388, 252 43 Průhonice - Petr Lukáš

Dále se doručuje k vyvěšení a s žádostí o sdělení data vyvěšení a sejmutí:

MěÚ Říčany, IDDS: skjbfwd, sídlo: Masarykovo náměstí č.p. 53/40, 251 01 Říčany u Prahy (příslušného SÚ)

Obec Čestlice, IDDS: rmtbzt sídlo: Pitkovická č.p. 17, Čestlice, 251 01 Říčany u Prahy (v místě stavby)

Obec Průhonice, IDDS: padbbvg sídlo: Květnové náměstí č.p. 73, 252 43 Průhonice (v místě stavby)

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor podpory řízení krajského úřadu - vývěska, Zborovská č.p. 81/11,
150 00 Praha 5-Smíchov

Obdrží

účastníci řízení (dodejky)

Ing. Josef Chmelka, Na Špitálce č.p. 1443/1, 160 00 Praha 6-Dejvice

zastoupení pro: Domo Development II s.r.o., Nádražní 762/32, 150 00 Praha

zastoupení pro: Domo Development, a.s., Nádražní 762/32, 150 00 Praha

Obec Čestlice, IDDS: rmtbzt

sídlo: Pitkovická č.p. 17, Čestlice, 251 01 Říčany u Prahy

Obec Průhonice, IDDS: padbbvg

sídlo: Květnové náměstí č.p. 73, 252 43 Průhonice

Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, příspěvková organizace, IDDS: a6ejgmx

sídlo: Zborovská č.p. 81/11, 150 00 Praha 5-Smíchov

Pražská plynárenská Distribuce, a.s., člen koncernu Pražská plynárenská, a.s., IDDS: w9qfskt

sídlo: U plynárny č.p. 500/44, 140 00 Praha 4-Michle

ČEZ Distribuce, a.s., IDDS: v95uqfy

sídlo: Teplická č.p. 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště Střední čechy, IDDS: 96vaa2e

sídlo: Rašínovo nábřeží č.p. 390/42, Praha 2-Nové Město, 128 00 Praha 28

ŘSD ČR majetková správa závodu Praha, IDDS: zjq4rhz

Česká telekomunikační infrastruktura a.s., IDDS: qa7425t

sídlo: Olšanská č.p. 2681/6, 130 00 Praha 3-Žižkov

Ostatní

MěÚ Říčany, stavební úřad, IDDS: skjbfwd

sídlo: Masarykovo náměstí č.p. 53/40, 251 01 Říčany u Prahy

(oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí a zapůjčený spis budou zaslány stavebnímu úřadu následně)

Co: spis KÚ